

на звѣзда е като едно слънце), па тия слънца ся намиратъ безкраино на далечь едно отъ друго, то нѣма да го прѣкалимъ, ако кажемъ че и около тия слънца ще да има да обыкалять планеты, както обыкалять и около наше-то слънце. По небе-то има свѣтлы звѣзды — слънца — колко-то пѣськъ по море-то; смелѣте ся сега, колко е великъ и всемогъщъ Господъ Богъ, кой-то така мѣдро гы е създалъ и устроилъ, и колко маленка трошица е наша-та земя наспротивъ цѣлый свѣтъ! А пакъ за чловѣка що да кажемъ, кога-то той не е нито колко-то едно зрѣнце пѣськъ наспротивъ цѣлый Божій свѣтъ?

Сега дай да поприкажемъ и за слънце-то.

Както казахмы, слънце-то е срѣда и огнище на планеты-ты и на нашѣ-тѣ земѣ; то отъ самосебе свѣти и прилича на едно запалено голѣмо клѣбо, кое-то непрѣстайно пламти. Кога-то е ясно врѣмя слънце-то грѣе съ всичкѣ-тѣ си свѣтлинѣ, и чловѣкъ не може да погядне въ него, защо-то му ся заслѣпяватъ очи-тѣ отъ силнѣ-тѣ свѣтлинѣ; и кога-то е заслонено отъ мъглѣ или облакъ, тогава лесно може да му ся види валчевина-та. Звѣздобройци-ти съ телескопы съгядали на него нѣкаквы-си малкы черны пѣккы, и по тѣхъ ся увѣрили, че и слънце-то ся врьти около себе; защо-то тия пѣккы едно по друго рядомъ ся видять и дѣвать отъ око, а послѣ пакъ оя явявать. Звѣздобройци-ти забѣлѣжили и прѣсмѣтнали, че слънце-то ся заврьта около себе по веднажъ въ 25 дни.

Слънце-то е много, тврьдѣ много ядро и голѣмо; то е единъ милліонъ и триста хыляды пѣти полѣтоструй.